

27) w art. 60:

- a) w ust. 2 kwotę „350 zł” zastępuje się kwotą „1.750 zł”,
 b) w ust. 3 kwotę „250 zł” zastępuje się kwotą „1.250 zł”;

28) w art. 62 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Inwalidom uznanym w myśl przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy za inwalidów wojennych z tytułu utraty zdolności zarobkowej od 25 do 44%, pozostającej w związku ze służbą w Wojsku Polskim lub w armiach sojuszniczych, przyznaje się, w razie zaliczenia do I lub II grupy inwalidów z powodu inwalidztwa nie pozostającego w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych, rentę inwalidzką w wysokości przewidzianej dla III grupy inwalidów wojennych.”;

29) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. W sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio art. 8 ust. 2, art. 23—25, 41, 45, 65, 77, 78, 80, 83—85 i 99—112 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267).”;

30) w art. 67 ust. 4 skreśla się;

31) użyte w pozostałych przepisach ustawy nie wymienionych w zmianach 1—30 niniejszej ustawy określenie „o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin” zastępuje się określeniem „o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin”.

Art. 2. 1. Świadczenia przysługujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów dotychczasowych podlegają podwyższeniu według zasad wynikających ze zmian wprowadzonych niniejszą ustawą, z uwzględnieniem ust. 2—7.

2. Renty inwalidzkie i rodzinne, których podstawę wymiaru stanowi kwota 4.200 zł lub niższa, podwyższa się przez obliczenie ich odpowiednio od kwot 7.500 lub 9.000 zł.

3. Renty inwalidzkie i rodzinne, których podstawę wymiaru stanowią zarobki, podwyższa się na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, dotyczących podwyższenia

emerytur i rent przyznanych przed dniem 1 stycznia 1983 r., z tym że całą kwotę podwyżki wypłaca się jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Renty inwalidzkie i rodzinne, których podstawę wymiaru stanowi uposażenie przysługujące żołnierzowi zawodowemu w odpowiednim stopniu wojskowym i według stanowiska typowego dla tego stopnia, podwyższa się przez obliczenie ich od odpowiedniego uposażenia obowiązującego w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, powiększonego o rekompensatę z tytułu podwyżek cen pobieraną w tym dniu przez osobę uprawnioną do renty. Przy podwyższaniu renty rodzinnej kwotę uposażenia powiększa się o rekompensatę pobieraną tylko przez jedną z osób uprawnionych do tej renty.

5. Kwota renty obliczona stosownie do ust. 1—4 nie może być niższa od kwoty renty przysługującej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, łącznie z pobieranymi rekompensatami z tytułu podwyżek cen.

6. Podwyższenia świadczeń, o których mowa w ust. 1—4, dokonuje się z urzędu, a jeżeli prawo do tych świadczeń było zawieszona — na wniosek zainteresowanego.

7. Świadczenia, o których mowa w ust. 1—6, podwyższa się począwszy od dnia 1 października 1982 r., z tym że kwotę podwyżek za okres od dnia 1 października 1982 r. do dnia 31 grudnia 1982 r. obniża się o kwoty wypłaconych za ten okres rekompensat z tytułu podwyżek cen.

Art. 3. Osobom pobierającym na podstawie niniejszej ustawy renty inwalidzkie i rodzinne nie przysługują od dnia wejścia w życie tej ustawy pobierane dotychczas rekompensaty z tytułu podwyżek cen.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatanatów (Dz. U. Nr 16, poz. 122) w art. 11 ust. 4 skreśla się.

Art. 5. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ogłosił w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
 Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

270

USTAWA

z dnia 14 grudnia 1982 r.

o zatrudnianiu absolwentów.

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady zatrudniania absolwentów wszystkich rodzajów szkół.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do absolwentów
 1) szkół podstawowych i liceów ogólnokształcących,

- 2) studiów dla pracujących w szkołach wyższych i szkół zawodowych dla pracujących,
- 3) szkół podległych Ministrom: Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych,
- 4) cudzoziemców.

Art. 2. 1. Absolwenci podejmują pracę w uspołecznionych zakładach pracy, zwanych dalej „zakładami pracy”, na podstawie umów o pracę, zawieranych zgodnie:

- 1) z umową o stypendium fundowane lub
- 2) z umową przedwstępną.

2. Absolwenci, którzy przed ukończeniem nauki nie zawarli umów, o których mowa w ust. 1, mogą podjąć pracę na zasadach pośrednictwa pracy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do nie uspołecznionych zakładów pracy.

Art. 3. 1. Zakłady pracy mogą zawierać umowy o stypendia fundowane.

2. Stypendia fundowane są udzielane w formie nie oprocentowanych pożyczek i obciążają koszty zakładów pracy.

Art. 4. 1. Zakład pracy, który zawarł umowę o stypendium fundowane, zwany dalej „fundatorem”, ze studentem lub uczniem, zwany dalej „stypendystą”, jest obowiązany:

- 1) wypłacać stypendystę stypendium fundowane w wysokości i na zasadach określonych w umowie, przez czas nauki przewidziany odpowiednimi przepisami, jeżeli umowa nie stanowi inaczej,
- 2) zatrudnić stypendystę po ukończeniu nauki, zgodnie z jej kierunkiem, w terminie określonym umową, jednak nie później niż w ciągu trzech miesięcy od ukończenia nauki.

2. Jeżeli stypendysta jest obowiązany do odbycia służby wojskowej, nawiązanie stosunku pracy z fundatorem powinno nastąpić przed powołaniem go do tej służby.

Art. 5. 1. Stypendysta jest obowiązany:

- 1) ukończyć naukę w terminie przewidzianym odpowiednimi przepisami, chyba że zwłoka zostanie spowodowana ważnymi przyczynami, uznanymi przez fundatora,
- 2) podjąć pracę u fundatora po ukończeniu nauki, w terminie określonym w umowie, zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, oraz wykonywać ją przez okres co najmniej trzech lat.

2. Jeżeli stypendysta z własnej winy nie ukończył nauki albo też z własnej winy nie podjął pracy u fundatora po ukończeniu nauki, obowiązany jest zwrócić pobrane stypendium.

3. Stypendysta jest obowiązany zwrócić fundatorowi:

- 1) całość pobranego stypendium fundowanego w razie nieprzepracowania u fundatora, z własnej winy, co najmniej jednego roku,
- 2) część stypendium fundowanego, proporcjonalną do nieprzepracowanego okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w razie przepracowania u fundatora co najmniej jednego roku.

Art. 6. Stypendium fundowane podlega umorzeniu w całości, jeżeli fundator odmówił zawarcia ze stypendystą umowy o pracę, zgodnie z umową o stypendium fundowane, albo stypendysta przepracował u fundatora okres trzech lat.

Art. 7. 1. Zakłady pracy mogą zawierać umowy przedwstępne ze studentami szkół wyższych oraz z uczniami szkół zawodowych.

2. Zakład pracy, który zawarł umowę przedwstępną, jest obowiązany:

- 1) zatrudnić absolwenta w terminie określonym w umowie przedwstępnej, przy zachowaniu wymogu art. 4 ust. 2, zgodnie z kierunkiem nauki albo
- 2) wypłacić odszkodowanie przewidziane w umowie przedwstępnej w razie niezatrudnienia absolwenta, który zgłosił się do pracy.

3. Absolwent, z którym zawarto umowę przedwstępną, jest obowiązany:

- 1) zgłosić się do zakładu pracy w celu podjęcia pracy w terminie określonym w umowie przedwstępnej albo
- 2) wypłacić zakładowi pracy odszkodowanie przewidziane w umowie przedwstępnej w razie niepodjęcia pracy w terminie określonym w umowie.

4. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 oraz w ust. 3 pkt 2, powinno odpowiadać co najmniej trzymiesięcznemu najniższemu wynagrodzeniu zasadniczemu na stanowisku przewidzianym w danym zakładzie pracy dla absolwenta, z którym zawarto umowę.

Art. 8. 1. Pośrednictwo pracy prowadzą:

- 1) dla absolwentów szkół wyższych:
 - a) pełnomocnicy Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do spraw zatrudnienia absolwentów szkół wyższych lub odpowiednio pełnomocnicy ministrów, którym podlegają szkoły wyższe,
 - b) terenowe organy administracji państwowej,
- 2) dla absolwentów szkół zawodowych — terenowe organy administracji państwowej.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z ministrami, którym podlegają szkoły wyższe, określa zakres oraz zasady i tryb działania pełnomocników do spraw zatrudnienia absolwentów szkół wyższych.

Art. 9. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, w celu odpowiedniego ustalania rozmiarów kształcenia, na podstawie planów oraz informacji ministrów (kierowników urzędów centralnych) i wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego) ustala prognozy określające zapotrzebowanie na absolwentów co najmniej z pięcioletnim wyprzedzeniem i podaje je do publicznej wiadomości.

Art. 10. Terenowe organy administracji państwowej, zgodnie z prognozami, o których mowa w art. 9, są obowiązane:

- 1) określać wielkość i rodzaj zapotrzebowania na kadry kwalifikowane na terenie ich działania w gospodarce, kulturze, służbach publicznych oraz administracji i podawać je do publicznej wiadomości, corocznie je aktualizując.

- 2) zapewnić, poprzez pośrednictwo pracy, warunki sprzyjające zatrudnianiu absolwentów,
- 3) wdrażać w jednostkach im podporządkowanych planowe zawieranie umów o stypendia fundowane oraz umów przedwstępnych,
- 4) wpływać na jednostki nie podporządkowane terenowym organom administracji państwowej w celu planowego zawierania przez nie umów o stypendia fundowane oraz umów przedwstępnych.

Art. 11. 1. Absolwent jest obowiązany odbyć wstępny staż pracy.

2. Okres wstępnego stażu pracy określa umowa o pracę.

Art. 12. 1. Absolwentem zatrudnionym w miejscowościach lub zakładach pracy, w których istnieje niedobór kadr kwalifikowanych, przysługuje prawo do dodatkowych świadczeń.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zakres, zasady i warunki przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz tryb ustalania miejscowości lub zakładów pracy, w których świadczenia te mogą być przyznawane.

Art. 13. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady zatrudniania absolwentów, a w szczególności:

- 1) zawierania umów przedwstępnych,
- 2) odbywania wstępnego stażu pracy,
- 3) udzielania i umarzania stypendiów fundowanych, ich wysokość oraz zasady zmiany fundatora i odstąpienia od umowy o stypendium fundowane.

2. Rada Ministrów, w trybie przewidzianym w ust. 1, określa kategorie absolwentów, do których nie stosuje się wstępnego stażu pracy.

Art. 14. Okres przewidziany w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 229) w stosunku do absolwentów szkół (objętych niniejszą ustawą) przedłuża się do sześciu miesięcy od ukończenia nauki.

Art. 15. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do słuchaczy stacjonarnych studiów doktoranckich.

Art. 16. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy umarza się postępowanie w sprawach o zwrot kosztów wykształcenia, wszczęte na podstawie ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48).

2. Umowy o pracę zawarte zgodnie z przepisami ustawy wymienionej w ust. 1 na czas określony uważa się za zawarte na czas nieokreślony.

3. Należności przypadające Skarbowi Państwa z tytułu zwrotu kosztów wykształcenia nie podlegają umorzeniu, jeżeli w sprawach tych zapadły już ostateczne decyzje.

Art. 17. Przepisy ustawy stosuje się do absolwentów szkół wyższych, którzy podjęli pracę zgodnie z przepisami obowiązującymi przed jej wejściem w życie, jeżeli od daty podjęcia pracy nie upłynął okres trzech lat.

Art. 18. Traci moc ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48).

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

271

USTAWA

z dnia 14 grudnia 1982 r.

o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

W celu zapewnienia warunków realizacji konstytucyjnego obowiązku ochrony tajemnicy państwowej oraz tajemnicy służbowej stanowi się, co następuje:

Art. 1. Ustawa określa zasady i sposób postępowania z wiadomościami stanowiącymi tajemnicę państwową i służbową.

Art. 2. 1. Tajemnicą państwową jest wiadomość, której ujawnienie osobom nie upoważnionym może narazić na szkodę obronność, bezpieczeństwo lub inny ważny

interes Państwa, dotycząca w szczególności:

- 1) przygotowań obronnych w gospodarce narodowej i administracji państwowej; rodzaju i ilości uzbrojenia, wyposażenia obronnego, stanu liczebnego, organizacji, struktur, rozmieszczenia, gotowości bojowej oraz planów mobilizacyjnych i operacyjnych Sił Zbrojnych; potencjału i zdolności produkcyjnych oraz wielkości i rodzaju produkcji przemysłu obronnego; danych z dziedziny geodezji, kartografii, topografii, grawimetrii i magnetyzmu ziemi; zdjęć lotniczych i foto-